

Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved kendelse afsagt den 7. april 2004 af Tribunale di Gorizia i sagen Azienda Agricola Bogar Roberto e Andrea mod Agenzia per le erogazioni in Agricoltura – AGEA og Cospalat Friuli Venezia Giulia

(Sag C-224/04)

(2004/C 201/16)

Ved kendelse afsagt den 7. april 2004, indgået til Domstolens Justitskontor den 28. maj 2004, har Tribunale di Gorizia i sagen Azienda Agricola Bogar Roberto e Andrea mod Agenzia per le erogazioni in Agricoltura – AGEA og Cospalat Friuli Venezia Giulia forelagt De Europæiske Fællesskabers Domstol en anmodning om præjudiciel afgørelse af følgende spørgsmål:

— Skal artikel 1 i forordning (EØF) nr. 856/84 ⁽¹⁾ af 31. marts 1984 og artikel 1-4 i forordning (EØF) nr. 3950/92 ⁽²⁾ af 28. december 1992 fortolkes således, at tillægsafgiften på mælk og mejeriprodukter har karakter af en administrativ sanktion, og skal producenten som følge heraf kun betale afgiften, såfremt han forsætligt eller uagtsomt har overskredet de tildelte mængder?

⁽¹⁾ EFT L 90 af 1.4.1984, s. 10.

⁽²⁾ EFT L 405 af 31.12.1992, s. 1.

Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved kendelse afsagt den 27. maj 2004 af Hanseatisches Oberlandesgericht in Bremen i sagen Crailsheimer Volksbank eG mod Klaus Conrads, Frank Schulzke og Petra Schulzke-Lösche og Joachim Nitschke

(Sag C-229/04)

(2004/C 201/17)

Ved kendelse afsagt den 27. maj 2004, indgået til Domstolens Justitskontor den 2. juni 2004, har Hanseatisches Oberlandesgericht in Bremen i sagen Crailsheimer Volksbank eG mod Klaus Conrads, Frank Schulzke og Petra Schulzke-Lösche og Joachim Nitschke forelagt De Europæiske Fællesskabers Domstol en anmodning om præjudiciel afgørelse af følgende spørgsmål:

1) Er det foreneligt med artikel 1, stk. 1, i direktiv 85/577/EØF ⁽¹⁾ at forbrugernes rettigheder, især fortrydelsesretten, ikke blot er betinget af, at der foreligger en dørsalgssituation i henhold til direktivets artikel 1, stk. 1, men også, at der er opfyldt yderligere tilregnelseskriterier såsom det forhold, at den erhvervsdrivende bevidst inddrager en tredje mand ved kontraktindgåelsen, eller at den erhvervsdrivende handler uagtsomt hvad angår tredjemandens aktiviteter i forbindelse med dørsalget?

2) Er det foreneligt med artikel 5, stk. 2, i direktiv 85/577/EØF, at en person, der optager et lån i fast ejendom, og som ikke blot har indgået lånekontrakten i en dørsalgssituation men ligeledes i denne situation har foranlediget, at lånebeløbet indbetales på en konto, som han i praksis ikke længere har rådighed over, skal tilbagebetale låneprovenuet tilbage til långiver, hvis han træder tilbage fra aftalen?

3) Er det foreneligt med artikel 5, stk. 2, i direktiv 85/577/EØF, at den person, der optager lånet i fast ejendom, for det tilfælde at han efter tilbagetrædelsen er forpligtet til at tilbagebetale låneprovenuet til långiver, ikke kan gøre dette til de terminer, der gælder for afdragene i henhold til kontrakten, men straks skal tilbagebetale hele beløbet på én gang?

4) Er det foreneligt med artikel 5, stk. 2, i direktiv 85/577, at den person, der optager lånet i fast ejendom, for det tilfælde at han også er forpligtet til at tilbagebetale lånebeløbet til långiver, når han træder tilbage fra aftalen, desuden skal betale markedsrenten?

⁽¹⁾ EFT L 372, s. 31.

Sag anlagt den 2. juni 2004 af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Franske Republik

(Sag C-230/04)

(2004/C 201/18)

Ved De Europæiske Fællesskabers Domstol er der den 2. juni 2004 anlagt sag mod Den Franske Republik af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber ved G. Rozet, og med valgt adresse i Luxembourg.